

[Svend Andersen]

af miljøministeren, nemlig ændringsforslag nr. 1, 3, 4, 5 og 7.

Med disse ændringsforslag sker der en tydeliggørelse af den forenkling i zonetovsadministrationen, som lovforslaget tilsigter. Samtidig sker der en sikring af, at den motiverede dagsorden, som folketinget vedtog under debatten om de mindre bysamfund den 29. januar, imødekommes ved, at der i lovforslaget skabes muligheder for, at de mindre bysamfund kan få en rimelig udvikling.

Under samråd i udvalget har ministeren givet en redegørelse for, hvordan zonetovsadministrationen i kommunerne skal foregå. Denne redegørelse er optrykt i betænkningen og kan tiltrædes af udvalget med undtagelse af fremskridtspartiet. Det fremgår heraf, at zonetovskompetencen fuldt ud overgives til kommunerne, når der foreligger en godkendt lokalplan for landzoneområdet. Derfor må det undre, at venstre og konservative, der har tilsluttet sig denne redegørelse, ved ændringsforslag nr. 2 har stillet forslag om, at zonetovskompetencen helt skal overgives til kommunerne, blot der foreligger en godkendt regionplan, uden at man på forhånd har sikret sig, at den nødvendige sektorplanlægning er til stede.

Vi opfatter venstres og konservatives tilslutning til ministerens redegørelse som en opfordring til, at man skal stemme imod deres ændringsforslag, og det har vi da også i sinde at gøre, og det vil vi anbefale alle at gøre.

Svend Erik Hovmand (V):

Baggrunden for denne behandling er det forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af kommunernes selvbestemmelsesret, som venstre fremsatte og fik vedtaget i foråret 1978.

Efter denne vedtagelse var regeringen forpligtet til at fremsætte ændringsforslag til by- og landzonenloven, sådan som det er sket, og det skulle foregå inden udgangen af 1979. Det skete ganske vist på en af de allersidste dage i 1979. Men de ændringer, man lagde op til, havde ikke meget med styrkelse af kommunernes selvbestemmelsesret at gøre. Der var faktisk kun tale om, at man ville give kommunerne frihed til at gøre, som de

overordnede myndigheder i amter og planstyrelse ville tillade.

Det var derfor heller ikke underligt, at den daværende miljøminister, hr. Ivar Nørgaard, kom i klart mindretal, da forslaget var til første behandling. For venstre har det været afgørende at få forslaget ændret under udvalgsbehandlingen, og jeg har da også med glæde kunnet konstatere, at den nye miljøminister har vist en vis imødekommenhed.

For det første i spørgsmålet om formålet med loven, hvor det er lykkedes at få indføjet væsentlige hensyn til landsbyerne og de mindre bysamfund. Regeringen er nu ikke bare forpligtet til at respektere de lokale ønsker herom gennem en dagsorden, men også gennem en lovtekst.

For det andet har vi rejst spørgsmålet om at give kommunerne større selvbestemmelse også med hensyn til de områder, der ligger uden for landsbyerne. Vi har sammen med det konservative folkeparti og fremskridtspartiet foreslået, at by- og landzonenlovens kompetence overlades til kommunerne, når regionplanerne er godkendt om et års tid. Jeg beklager, at regeringen ikke har villet strække sig så vidt, men jeg vil alligevel benytte lejligheden til at appellere til de medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe, der er enig med Kommunernes Landsforening og mange socialdemokratiske kommunalbestyrelsesmedlemmer landet over vedrørende det ændringsforslag, vi har stillet. Stemmer man for det, vil det betyde, at by- og landzonenlovens administration om et års tid overlades til kommunerne.

Selv om jeg beklager, at regeringen altså ikke har villet strække sig så vidt, som vi har foreslået, glæder det mig trods alt, at man overhovedet har villet lade sig påvirke til at stille et ændringsforslag til sit eget lovforslag, som indebærer, at denne overførelse af zonetovskompetencen vil ske, når kommuneplanerne er i hus – altså et par år efter det tidspunkt, som vi fra vores side havde ment rigtigt.

Lad mig sige i spørgsmålet om ankeproblematikken følgende: principielt er vi i venstre modstandere af den tendens, der er til at oprette ankenævns på en lang række områder. Det er noget, der har bredt sig mere og mere i de senere år. Vi har oplevet det på miljøområdet, og vi har oplevet det på en række andre områder. Ud fra en demokratisk og en